



In dit nummer:

Nieuws uit de stadsdelen	2
Ingezonden brieven	7
Ingezonden stuk	8
Column Mijn broek zakt af	9
Verslag Cellobiennale	10
Nieuws en informatie	11

Van de redactie

In dit nummer vindt u in de column van Marie-José Rijnders een waardevolle tip over nieuwbouwprojecten en toegankelijkheid. Verder in dit nummer nieuws uit de eerste digitale nieuwsbrief van ZIN. Van harte gefeliciteerd ZIN met dit geweldig initiatief!

Vanaf januari 2009 gaat de SGOA op in de Vier Sterren. Dat brengt onzekerheid met zich mee voor deze Onbeperkt Amsterdam, omdat alle werkzaamheden opnieuw onder de loep zullen worden genomen. Voor mij een goed moment om mijn afscheid aan te kondigen. Dat gaat me aan het hart, want ik deed het met plezier. Maar ik kan het produceren van deze nieuwsbrief niet meer combineren met mijn eigen bedrijf.

Het spreekt vanzelf dat ik de werkzaamheden goed overdraag aan mijn opvolger. Het zou fantastisch zijn als dat een jonger iemand is (Wajonger?) met affiniteit voor taal, die op zo'n manier werkervaring op kan doen. Om uiteindelijk wellicht een baan te kunnen vinden in de (web)redactie.

Veel succes met al jullie werk! Wendelien Vos



Fotobijschrift:
Op pagina 10 vindt u het verslag van de Amsterdamse Cellobiennale, waar kinderen met een handicap voor waren uitgenodigd.

Nieuws uit Westerpark

Goede medewerking rondom toegankelijkheid!

Toegankelijk Westerpark

In februari heeft de GAW samen met de OAR Westerpark, de wethouder en een aantal ambtenaren een schouw gehouden langs alle gebouwen in het Westerpark Cultuurpark. Dit in opdracht van de raadsleden, die hierover een motie hadden aangenomen.

Dit natuurlijk naar aanleiding van het 'vreselijke' verhaal dat we hadden geschreven over een familie die in weekend trachtte door te brengen in het park, omdat het thema van de Week van de Toegankelijkheid vorig jaar 'erop uit in Amsterdam' was. Deze familie kon haast nergens in, kon niet naar het toilet en ze besloten de dag met pizza's op bed in het huis dat ze van vrienden hadden mogen lenen.

Wij hoorden heel lang niets over de resultaten van deze schouw en we kregen ook maar geen verslag, hoe vaak we daar ook over belden of mailen. Nu begrijpen wij hoe dit komt, de inspecteur van Bouw- en Woningtoezicht was met alles wat uit deze schouw naar voren was gekomen langs alle eigenaren van de gebouwen geweest. Hij had soms wettelijk niet zoveel benen om op te staan,

maar hij had met de eigenaren toch naar oplossingen gezocht en hij belde ons om over deze oplossingen te praten. Gelukkig wist Bart Weggeman nog een adres waar je inloopmatten kunt krijgen die wat makkelijker berijdbaar zijn, daar wilde de inspecteur weer mee langs de Flexbar en de Pacific Park.

Toegankelijke kerk

Ook hebben we vrij vaak overlegd met de kerkenraad van de Nassaukerk. Zij wilden de kerk toegankelijker maken, binnen is een hoogteverschil te overbruggen, maar ook de kerk inkomen was niet makkelijk. In deze kerk vinden naast de gebruikelijke kerkdiensten ook veel culturele en andere evenementen plaats.

De kerkenraad heeft bij het stadsdeel ons advies voor de openbare ruimte rond de kerk ingediend en ziedaar: 14 dagen later was alles in orde! Je kunt nu heel makkelijk het deel van de kerk binnenrijden waar een zaal is en het invalidentoilet zich bevindt.

Binnen in de kerk is men verwoed bezig dat wat men zelf kan doen al te veranderen en er is een aanvraag ingediend voor een liftplateau bij de Amsterdamse Protestantse Kerk.

Nicolette Besemer, GAW

Idee

Wat als een stadsdeelgroep rondom grote projecten af en toe een digitale nieuwsbrief (= een mail) zou sturen naar de diverse ambtenaren op de verschillende afdelingen om hen te herinneren aan zaken rondom toegankelijkheid? Er gaat veel mis in de afstemming tussen afdelingen, wellicht kan een stadsdeelgroep de noodzakelijke kennis breder verspreiden. Ambtenaren zouden zelf op de hoogte moeten zijn, dat hoort bij hun taak, maar we weten allemaal hoe de realiteit is...

Nieuws uit Zuideramstel **Feestelijke heropening Wijkopbouworgaan Rivierenbuurt. Wijkopbouworgaan is nu toegankelijk!**



Fotobijschrift:
Het is feest van-
wege de ver-
jaardag van me-
vrouw Böke en
de heropening
van het Wijkop-
bouworgaan.

Donderdag 28 augustus j.l. was een feestelijke dag om twee redenen. De 90^e verjaardag van mevr. Böke (mevr. Böke is de oudste vrijwilligster in de Rivierenbuurt) dit viel die dag samen met de heropening van het Wijkopbouworgaan Rivierenbuurt (WOOR).

Mevrouw Böke werd door de wethouder uitgenodigd om als eerste het gebouw opnieuw te openen door het indrukken van de elektrische deuropener buiten naast de voordeur.

Want, na veel inspanningen, besprekingen en zelfs meerdere malen inspreken bij de Raadsvergaderingen, door Christine Verweij (opbouwwerkster WOOR) en de Chronisch zieken en Gehandicapten Adviesraad Zuideramstel (CGAZ), werd het gebouw nu toch écht toegankelijk en rolstoelvriendelijk.

In de lift is een spreekluisterverbinding geïnstalleerd en er zijn meerdere elektrische deuropeners aangebracht. Ook op 1 hoog zijn elektrische deurope-

ners aangebracht, wat een enorme verbetering is met betrekking tot de bereikbaarheid van het invalidentoilet. Men moet namelijk door twee te zware deuren om er gebruik van te kunnen maken. En omdat dit juist de deuren van een brandgang betreft, moeten ze ook altijd gesloten zijn van de brandweer.

Ook kunnen de ouderen die lopen met een rollator of iemand in de rolstoel nu makkelijker achter in het gebouw komen, omdat men nu gebruik kan maken van de elektrische deuropeners. Waarvoor zij nu ook bijvoorbeeld een cursus "kennis maken met de computer" en nog vele andere activiteiten kunnen volgen.

Verder is het gebouw nu voorzien van een beveiliging in de vorm van een tijdslotsysteem, is de brandmeldinstallatie in werking gesteld en zijn er diverse beveiligingscamera's opgehangen.

Kortom, het betreft een enorme vooruitgang!

Henny van der Sluys, CGAZ

Nieuws uit Centrum

Rolstoeler kan bijna niet op het Westerdokseiland komen ACD vraagt om heli-copterplatform!

Overgenomen uit een brief aan belanghebbenden

Geachte heer, mevrouw,

We werden van verschillende kanten gebeld met de vraag of we eens wilden gaan kijken naar de fantastische **brug** die vanaf de Westerdokskade een van de verbindingen is naar het Westerdok, en zo de toegang vormt tot het Westerdokseiland, ter hoogte van het Westerdoksplein.

We geloofden onze ogen niet! Een fraai vormgegeven brug die zo hoog en zo steil is dat je er met een rolstoel of een rollator niet over heen kunt. We begrijpen niet waar deze hoogte goed voor is, want deze brug kan geopend worden voor het scheepvaartverkeer – dus een lagere brug (op straatniveau) had ook voldaan. En probeer maar eens je rolstoel boven op de brug stil te houden voor de slagbomen!

Dan maar iets anders geprobeerd, en wel via brug 314, de Westerdoksluis. Daar stuitte we op een stevige zeer brede stoep met 15 treden, waarbij we ook niet weten hoe we per rolstoel of per rollator dit obstakel moeten nemen. Het enige dat er op zit om op of van het Westerdokseiland af te komen is de route over de Westerdoksdijk!

Het is diep treurig dat het anno 2008 nog steeds mogelijk is dat dergelijke ontwerpen gemaakt EN goedgekeurd worden, waar geen enkele gehandicapte of oudere mee uit de voeten kan. Dit is extra wrang als je in aanmerking neemt dat er op Westerdokseiland 90 wibo's (Wonen in Beschermde Omgeving) zijn gepland. Hoe ziet u dat voor zich, hoe al deze bewoners hun weg moeten vinden van en naar het eiland? Of is er een heli-copter-platformpje gepland op het plein?

U zult zich kunnen voorstellen dat wij bijzonder slecht te spreken zijn over dit soort ongein, waar bewoners van Amsterdam tot in lengte van jaren mee opgezaagd zijn. Weer een voorbeeld van een volstrekt gebrek aan afstemming en controle, maar vooral een gebrek aan doodgewoon gezond verstand. We hopen dat niemand het in zijn of haar hoofd haalt om deze brug een schoonheidsprijs toe te kennen!!!

Wij willen graag een toezegging, dat in het vervolg dergelijke onmogelijke oplossingen NIET meer goedgekeurd worden – niet door de ambtelijke afdelingen of diensten die er over gaan, en niet door politiek verantwoordelijke personen.

Met vriendelijke groet, Marie-José Rijn-
ders, ACD

TIP van BTB-groep Noord: pannenkoekenboot

Naast de feestelijke schouw hebben we ook nog een feestelijk etentje gehad op de Pannenkoekenboot. Dat was ook nogal een succes >>> 3 uren varen over het IJ >>> met pannenkoeken, ijs en allerlei bijzondere etenswaren daarom heen. Rolstoeltoegankelijk en zeker niet duur.

Nieuws uit Noord

Prijs voor toegankelijke winkels op het winkelcentrum BovenIJ 5-jarig bestaan van BTB-groep Noord

Op donderdag 16 oktober 2008 heeft de **Initiatiefgroep Toegankelijkheid Amsterdam-Noord** een feestelijke schouw gehouden in het winkelcentrum BovenIJ op het Buikslotermeerplein in Amsterdam-Noord.

In 2003 zijn we als groep gestart met een schouw en een enquête van bezoekers in het winkelcentrum BovenIJ. Ter gelegenheid van ons vijfjarig bestaan hebben we dit gebied opnieuw bezocht: we hebben in twee ploegen de markt en een *selectie* van circa **25 grotere en kleinere winkels en dienstverlenende bedrijven** bezocht. Onder de genodigden waren ook stadsdeelmedewerkers, zoals de stadsdeelwethouder H. J. van Schaik, de projectleider van het te vernieuwen CAN-gebied en een vertegenwoordiger van de ondernemersvereniging.

In iedere winkel die we bezochten gaven we informatie over onze groep en over de bedoeling van de schouw. Iedere winkel kreeg een fraaie roos. We werden overal vriendelijk ontvangen.

Onze resultaten in het kort: bij veel winkels is de entree vrij goed, maar bij een aantal is er toch een kleine tot vrij grote (onneembare) drempel. Sommige winkels hebben deuren die lastig te openen zijn of er is een weinig ruime tochtsluis waar men doorheen moet. Soms zijn de looppaden te smal. Het komt nogal voor dat de toonbank erg hoog is en/of dat het pinapparaat niet makkelijk te bereiken is voor iemand in een rolstoel. Er is niet altijd een (makkelijke) lift terwijl er op de bovenverdiepin wel verkocht wordt.

Wat betreft de bestrating: in het algemeen kan gesteld worden dat de bestrating in de binnenstraten in veel betere toestand verkeert dan langs de rand van het winkelcentrum.

In iedere ploeg werd een winnaar aangewezen. Bij de grote winkels kreeg V en D een bos rozen. Bij de categorie kleine winkels en dienstverlenende bedrijven gingen de bloemen naar viswinkel Smit.

Sara Taayke, BTB-groep Noord



Fotobijschrift: Dick Arkenbout, Sara Taayke en de medewerker van viswinkel Smit

Nieuws uit Zeeburg

Highlights uit de allereerste nieuwsbrief van ZIN!

Met de actieve mensen op IJburg is afgesproken dat zij zich bij ZIN zullen aansluiten. Hoewel IJburg voor veel ZINNERS ver weg is (en andersom, voor IJburgers.....), hebben we besloten dat het zó belangrijk is om naar het stadsdeel een stem te hebben dat we de ongemakken maar voor lief nemen. Op 9 december organiseren we een bijeenkomst op IJburg, waar we ons voorstellen en mensen proberen bij ZIN te betrekken. Er is nog genoeg te doen in deze wijk zonder scheidslijnen!

De eerste schouw op IJburg heeft plaatsgevonden, in tegenwoordigheid van Stef Spigt, marktmeester op IJburg en in dienst van het stadsdeel.

Ans Schipper en Rik van Bentum hebben in een ander stadsdeel en op stedelijk niveau veel ervaring opgedaan het ZINachtige activiteiten. Ze wonen op IJburg en hebben samen met Koos Varewijck IJburg al geschouwd. Over de veelal schokkende resultaten volgt verder overleg.

De verkeerscommissie van Zeeburg profiteert volop van onze kennis. Sinds een klein jaar nemen we aan de

vergaderingen deel en geven advies op het gebied van ruimtelijke ordening. Zaken waar de gemiddelde architect en ambtenaar vaak niet aan denken. Met dank aan architect Guus Braam, zijnde geen Zeeburger, maar wel heel erg bereid om met ons bouwtekeningen en ingewikkelde projecten te bekijken.

We zijn bezig met de WMO raad in Zeeburg op te richten. Jullie horen daar nog meer over.

Ongeveer een jaar geleden kregen we bericht dat er een ruimte beschikbaar was voor ZIN. Dit is vooral nodig omdat geen enkele welzijnsaccommodatie in Zeeburg rolstoeltoegankelijk is. Degene die dat wel waren zijn als te duur afgestoten. Wel, nieuws kan ik nog niet melden. Er is in de ruimte nog helemaal niets gebeurd, ondanks talloze beloften en streefdata. We worden er eerlijk gezegd goed beroerd van. Er gaat zoveel ZINloze energie in dit soort zaken zitten. Ook andere groepen die van de ruimte gebruik kunnen/willen maken wachten met smart.

Marianne Spierings, ZIN

Ingekort bericht uit Het Parool

Invalide wil niet naar IJburg

Op IJburg staan tientallen sociale huurwoningen leeg. Het gaat om schitterende huurwoningen met eigen parkeerplaats, gebouwd voor bijzondere groepen, zoals ouderen of gehandicapten. Alleen wil niemand er wonen, terwijl lange wachtlijsten voor deze groep huurders bestaan.

De Dienst Wonen spreekt van een groot probleem. Op de wachtlijst staan tweehonderd mensen die voor een aangepaste woning in aanmerking komen. Ze zijn met geen stok naar IJburg te krijgen.

Pim de Ruiter van de Dienst Wonen heeft ook begrip. "Men denkt dat IJburg één grote zandbak is. Huurders vragen zich af of de woningcorporatie rupsbanden mee levert om de woestijn te overleven."

Ingezonden brief **Waarom fietsen niet in het OV horen.**

Er is nog steeds discussie over wel of niet fiets in het OV. Dror Cohen brengt namens de SGOA het volgende standpunt in tijdens de vergaderingen van de Reizigers Adviesraad voor de Stadsregio Amsterdam.

Fietsen en fietsers op de stations en in de metrostellen kunnen voor onveilige situaties zorgen. Moeders met kleine kinderen en ouderen staan doodsangsten uit dat er iets fout gaat. Slechtzienenden voelen zich ronduit geïntimideerd, aangezien zij niet kunnen anticiperen op wat er gebeurt. Als gebruiker van het OV moet je veilig kunnen voelen in stationshallen en op perrons.

Er wordt gesproken over de handhaving. Dat betekent dat op ieder tijdstip van de dag, op ieder station en bij iedere rit mensen aanwezig moeten zijn om controle uit te oefenen. Dit is natuurlijk onbegonnen werk.

De Fietsersbond stelt voor om alleen in de daluren het OV toegankelijk te maken voor de fiets. Maar dan lopen we tegen hetzelfde probleem aan: wie controleert dit?

Mensen die het gevoel krijgen dat er van alles om hen heen gebeurt waar ze geen vat op hebben zullen de zin verliezen deel te nemen aan het openbaar vervoer. Dat lijkt me geen goede gedachte. De Wet Toegankelijk Openbaar Vervoer stelt dat per 1-1-2010 het OV toegankelijk moet zijn voor mensen met een functiebeperking. Daar is de veiligheid onlosmakelijk mee verbonden.

En nog iets over de ongelijke situatie: mensen met een functiebeperking hebben niet de ruime keus gebruik te maken van vervoermiddelen zoals de fiets, brommer, scooter, motor of auto. Men kan alleen lopen (rollen) of het OV gebruiken.

Als door gebrek aan solidariteit en onbehoorlijk gedrag zelfstandig reizen niet mogelijk is dan stuurt men mensen met een handicap terug naar Stadsmobiel of de busjes van Connexion. Laat de RAR dat gebeuren?

Dror Cohen, SGOA en VIZIRIS

Ingezonden brief **Wel of niet gratis parkeren voor gehandicapten?**

In een artikeltje dat ik kreeg van onze altijd actieve dokter Nico van Hasselt (ook CGAZ-lid) stond dat PvdA-kamerlid Marjo van Dijken heel graag wil dat parkeren voor gehandicapten altijd en overal gratis wordt. Het is echter aan de gemeenteraden en colleges zelf om te zorgen dat gehandicapten optimaal aan de samenleving kunnen deelnemen, al dan niet via een voorziening als gratis parkeren.

In een reactie op het plan van mevr. van Dijken zegt de VGN (vereniging van Nederlandse gemeenten) het belangrijk te vinden dat gemeenten zorgen voor goede gehandicapten- (parkeer)voorzieningen, maar bij het plan om die voorzieningen gratis te maken, haakt de VGN af.

Moeten we dan blijven zitten met dit probleem? Gehandicapten hebben vaak al zoveel extra onkosten! Ook hier ligt dus nog een taak voor de belangenorganisaties. We zullen dit in ieder geval in de gaten houden en zo nodig komen we er in de toekomst op terug.

Henny van der Sluys, CGAZ

Ingezonden stuk **Column uit De Telegraaf van 27 augustus**

Sinds ik ziek ben geweest beweeg ik mij in een rolstoel voort en is mijn taartconsumptie gedaald tot het nulpunt. Van de ene kant alleen maar beter, want als rolstoeler moet je toch al rekening houden met wat er door je mondje gaat. Maar van de andere kant: waarom is taart voor mij niet meer bereikbaar?

Ik kan mij vergapen aan al die heerlijke zoetigheden die bij mijn banketbakker in Oud-Zuid in zijn etalage staan uitgestald. Op dit moment zijn dat o.a. oranje tompoezen, opgetopt met de Olympische ringen. Ik ruik ze, ik weet hoe ze smaken, ik lust er wel pap van, maar kopen is er voor mij niet meer bij. De drempel van de zaak is gewoon te hoog. Ik krijg het gevoel dat ik niet welkom ben bij de taartenbakker.

Trouwens veel middenstanders sluiten mij buiten als potentiële klant. Zelfs bij de Bijenkorf, die de aller-heerlijkste taarten verkoopt, kan ik niet zelfstandig naar binnen. Waarom zit er nog steeds geen aanvraagknop bij de zijingang zodat de deur zich automatisch opent voor mij?

Ik ben daarom voor mijn boodschappen en taartjes veelal aangewezen op de grote supermarkten. Maar ja, de kwaliteit van 'de super-taarten' kan niet tippen aan die van 'de echte banketbakker'. En het probleem bij de super is weer dat juist díé artikelen die ik wil kopen op een plank staan die voor mij onbereikbaar is of anders wel op de onderste plank zijn neergezet.

Omdat ik niet wil verhongeren moet ik andere klanten aanspreken die voor mij in de hoogte tasten om dat vruchtensapje aan te reiken, de groenten voor mij afwegen of de diepvries induiken. Ik heb gemerkt dat iedereen graag klimt, weegt en bukt voor mij. Gelukkig maar dat er zo veel lieve Amsterdammers rondlopen die mijn redding in nood zijn.

Marieke Riechelmann, WTOZ



Fotobijschrift:
Marieke Riechelmann kijkt naar de taarten in de etalage, die zij niet kan kopen omdat de drempel van de winkel te hoog is.

Column

Mijn broek zakt af ...

Stadsdeelgroepen besteden veel van hun tijd en energie aan het verzinnen van strategieën om de deelraad en/of de ambtenaren tot nieuwe inzichten te brengen. Heel soms zijn die strategieën succesvol. Maar vaak lukt het niet om mensen ervan te overtuigen dat een bepaald standpunt een heel breed belang dient, en maatschappelijk ook wel op brede steun kan rekenen. Veel breder dan de stemverhouding in de deelraad eigenlijk wel laat zien. Want in de politiek, dus ook in een deelraad, spelen ook andere afwegingen een rol. Dat hebben we intussen geleerd, dus daar houden we rekening mee. Nooit geschoten is altijd mis: volgende keer beter.

We proberen ook de ambtenaren te bereiken van de verschillende diensten die hun dagelijks werk hebben in de openbare ruimte. Dat is wat lastiger, dat geef ik toe, want als de politiek niet duidelijk aangeeft wat er moet gebeuren, tasten ambtenaren vaak ook maar in het duister. Een lastige baan dus, om ambtenaar te zijn, waarbij je voortdurend in het ongewisse verkeert over hoe de politieke wind waait en wat je prioriteiten moeten zijn. Daar kan een gemiddelde ambtenaar geen wijs uit, vermoed ik.

Toch moet hij of zij voortdurend besluiten nemen om verder te kunnen met zijn of haar project in de openbare ruimte. Uiteindelijk zal die kade toch geherprofileerd moeten worden, of het plein geherstructureerd, of een eiland bereikbaar gemaakt moeten worden. Geholpen door een aantal fantastische hulpmiddelen zoals het nieuwe (want alweer de 6^e druk) Handboek voor Toegankelijkheid, of de korte en heldere "Checklist Zeist", kunnen ambtenaren helemaal zelfstandig nadenken om de openbare ruimte zo goed mogelijk in te richten zodat die ook voldoet aan eisen van bruikbaarheid, begaanbaarheid en bereikbaarheid.

Hadden we gedacht! Nadat we het probleem van de ontoegankelijke brug naar het Westerdokseiland aangekaart hadden en de TV er aandacht aan ging besteden spoorde RTV Noord-Holland een ambtenaar op die betrokken was bij de Projectgroep die de brug ontworpen had. Desgevraagd verklaarde hij dat de projectgroep er nog helemaal niets van had geweten dat er een behoorlijk aantal WIBO's (wonen in beschermde omgeving – voor gehandicapten en ouderen) gepland waren op het Westerdokseiland. Als ze dat geweten hadden, zouden ze daar zeker rekening mee gehouden hebben!

Applaus, denk je dan. Maar mijn broek zakt totaal af bij dit soort uitleg. Alsof er verder nooit een gehandicapte of iemand met een rollator langs komt... **Een waarschuwing voor alle stadsdeelgroepen: zorg er in godsnaam voor dat bij elk nieuwbouwproject of renovatieproject of wat dan ook, alvast de bouw van een aantal WIBO's opgenomen wordt.** Ook al worden die later onder invloed van bezuinigingen of politieke veranderingen geschrapt, dan heb je blijkbaar in ieder geval een stevig referentiekader. En kan de infrastructuur nog wel honderd jaar mee voor gehandicapten.

Marie-José Rijnders

Verslag Amsterdamse Cellobiënnale

Gehandicapte kinderen deden mee met workshops

22 oktober was een zeer geslaagde dag. De kinderen in de workshops van de Klankspeeltuin waren geweldig enthousiast. Het samen maken van een muziekstuk op muziekmachines, installaties en computers was een ware ontdekking. Een absoluut nieuwe ervaring om de componist in jezelf te ontdekken en dan mag je ook nog zelf dirigent zijn, heel spannend was het om samen te leren om tot een muziekstuk te komen.

De kleutervoorstelling voor kinderen van vier door het Cellokwartet 'Saw the celli' was een groot succes, ademloos werden de verrichtingen van het kwartet gevolgd, een spannend verhaal over hoe moeilijk het soms is om toch samen te werken, en later te ontdekken dat je niet echt zonder elkaar kunt. Er klinken prachtige tonen, je hoort de cello's snurken en soms wordt het zelfs een drumstel. Op deze manier laat 'Saw

the celli' muziek en theater een verhaal vertellen. Het was genieten! Op prachtige wijze worden kinderen in contact gebracht met nieuwe geschreven muziek voor klassieke instrumenten, zang en de zingende zaag.

Het kinderconcert "Cellotape en Scotchtape" voor kinderen van 7 tot 11 jaar was eveneens zeer geslaagd. Een ware ontdekking, een avontuur voor de kinderen om te zien en te horen hoe Alan "Gunga" Purves op zoveel verschillende manieren klanken voort weet te brengen en dat met zo'n verschillend instrumentarium, zoals, drums, potten, toeten en bellen etc. Heel inspirerend met als rode draad de cello bespeeld door Ernst Reijseger. Ook met deze cellist kon je ervaren hoe je met het instrument verschillende klanken voort kunt brengen.



Het project om de concerten toegankelijk te maken voor kinderen met een handicap is ingezet door en wordt financieel mogelijk gemaakt door het Belle10 fonds bij Ars Donandi. Het project is uitgevoerd in samenwerking met Jan Wessels van het programma VCP en Liesbeth Kok van de Cellobiënnale.

Fotobijschrift:
Kinderen vermaken zich tijdens de Amsterdamse cellobiënnale.

Oproep

Teken op www.axci.nl

Door invoering van de OV-Chipkaart, dreigt het openbaar vervoer voor blinden en slechtzienden ontoegankelijk te worden. Een groep veront-ruste blinden en slechtzienden is daarom een handtekeningenactie gestart voor een OV-Chipkaart met **nultarief voor visueel gehandicap-ten**

Tekent u ook?

Laatste nieuws

Agenda 22 in Zeeburg

Groen Links diende een motie in bij de bespreking van het meerjarenplan Openbare Ruimte 2009 - 2013.

De stadsdeelraad van Zeeburg, in vergadering bijeen op donderdag 20 november 2008, heeft besloten het Dagelijks Bestuur op te dragen om bij aanpassingen in de openbare ruimte beleid te ontwikkelen dat standaard rekening houdt met de toegankelijkheid voor mensen met een beperking, gebruik makend met agenda 22.

Ter info

Beleidsplannen WMO schrijven via wiki

In Boskoop kunnen inwoners via een wiki op de website

wiki.boskoopactief.nl meeschrijven aan beleidsplannen rond de Wet Maatschappelijke Ondersteuning. De gemeente stelt met nadruk dat wikibeleid niet gaat om een democratisch besluit-proces, maar om het inventariseren van ideeën, meningen en kennis.

Gaat dat wel lukken, samen schrijven aan een beleidsplan? Zoveel mensen, zoveel wensen. De gemeente Boskoop benadrukt dan ook dat samenwerken centraal staat. Het is een groepsproces, waarbij inwoners elkaar kunnen inspireren, uitdagen maar ook corrigeren. Respect voor andermans ideeën is de basis.

Wikibeleid is géén democratisch besluitproces. De gemeente gaat dus niet tellen hoeveel mensen voor of tegen iets zijn. Het gaat om de inbreng van creativiteit, slimme ideeën en meningen. Met logische argumenten en beredeneringen moet de wiki trachten tot een eindresultaat te komen.

Colofon

Frequentie: elke drie maanden

Hoofdredactie: Wendelien Vos

Redactieraad: Baukje Asma, Wendelien Vos

Kopijdatum: onbekend
Wendelien Vos, wj.vos@hetnet.nl,
036-5452998